

ÎNCHEIERE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Timoșin Vasiliu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Timoșin Vasiliu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termenul rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Timoșin Vasiliu și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2014, Timoșin Vasiliu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termenul rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, fiind unul dintre cei 1720 de membrii Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1, începând cu anul 2005 a constatat că președintele și alți reprezentanți ai conducerii acesteia admiteau încălcări în activitatea acestora, încălcând astfel drepturile membrilor cooperativei.

În acest sens, indică în temeiul statutului Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1, adunarea generală a membrilor cooperativei trebuia convocată cel puțin o dată în an, iar organele de conducere ale cooperativei sunt alese de adunarea generală a membrilor cooperativei pe un termen de patru ani.

Afirmă încă că ultima adunare generală a membrilor Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1 a avut loc la 19 ianuarie 2008, și prin urmare, mandatul organelor de conducere ale cooperativei a expirat, iar cooperativa a pierdut de fapt statutul de persoană juridică.

Menționează că în vederea apărării drepturilor și intereselor legale ale membrilor Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1, la 14 februarie 2011, membrii cooperativei sus menționate au depus o cerere de chemare în judecată cu

privire la obligarea președintelui cooperativei să convoace adunarea generală a membrilor cooperativei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 27 iunie 2011, acțiunea a fost admisă, și dat fiind faptul că aceasta a intrat în vigoare la 12 septembrie 2011, membrii cooperativei s-au adresat debitorului cu cerere privind executarea hotărîrii judecătorești.

Insistă că în urma refuzului de executare a hotărîrii judecătorești, s-au adresat executorului judecătoresc Nicolăescu Nicolae cu privire la executarea acesteia.

Relevă că deși, a fost intentată procedura de executare, debitorul nu a executat hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 27 iunie 2011, din care considerente, s-au adresat executorului judecătoresc cu demersuri privind prezentarea copiilor actelor din dosarul de executare și a procesului-verbal al ședinței adunării generale a membrilor Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1, ori acesta este unicul act care poate demonstra că adunarea generală a avut loc, demersuri care au fost respinse de către executorul judecătoresc.

Susține că după adresarea creditorilor la 29 februarie 2012 cu o petiție către Ministerul Justiției al RM, procedura de executare a fost încetată, însă hotărîrea judecătorească nu a fost executată.

Indică reclamantul că la 10 aprilie 2012, creditorii au contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc, iar prin hotărîrea judecătorească din 11 februarie 2012, pretențiile creditorilor au fost respinse ca neîntemeiate.

Menționează că nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, aceasta a fost contestată cu apel, ca urmare prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012, a fost casată hotărîrea primei instanțe, iar pricina civilă a fost restituită la rejudecare în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Afirmă că instanța de judecată a examinat cererea creditorilor într-un termen de 457 zile, ignorînd astfel prevederile art. 163 alin. (1) din Codul de executare, care stipulează că contestarea acțiunilor executorului judecătoresc se examinează în 30 zile.

Relatează că la 24 septembrie 2013, instanța de judecată a respins demersul creditorilor de a anexa la materialele cauzei procesele-verbale ale adunării generale din 28 mai 2011 și 24 septembrie 2011, iar la 13 decembrie 2013 a fost pronunțată o hotărîre neîntemeiată prin care membrii cooperativei au fost lipsiți de posibilitatea de a contesta ulterior procesele-verbale falsificate ale adunării generale din 28 mai 2011 și 24 septembrie 2011.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, a fost admis recursul creditorilor cu casarea hotărîrii judecătorești din 13 decembrie 2013, iar creditorii au fost repuși în dreptul de a se adresa cu cerere de chemare în judecată privind anularea proceselor -verbale falsificate ale adunării generale din 28 mai 2011 și 24 septembrie 2011.

Invocă că la 11 martie 2014 s-a adresat repetat în instanța de judecată cu cerere privind anularea proceselor-verbale falsificate ale adunării generale din 28 mai 2011 și 24 septembrie 2011, iar la 24 iunie 2014 fără a intra în esența litigiului și a probelor prezentate, fără citarea și în absența pîrîtului, Judecătoria Botanica mun. Chișinău a emis o hotărîre neîntemeiată.

La 14 august 2014, hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 iunie 2014 a fost atacă în ordine de apel. Astfel, este de părere că pricina civilă se

află pe rolul instanțelor mai mult de trei ani și șase luni, de la 14 februarie 2011 pînă în prezent, prin ce sunt cauzate prejudicii morale și materiale membrilor cooperativei.

Solicită constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 iulie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Timoșin Vasilii și menținută hotărîrea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 2 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, art. 192 CPC, care reglementează dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, termenele de judecare a pricinilor civile și care indică că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Pricinile civile se judecă în primă instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

Iar, cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că reieșind din complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătorec, precum și faptul că hotărîrea judecătorească a fost executată, a conchis că nu există o încălcare a dreptului la executarea hotărîrii judecătorești în termen rezonabil.

Totodată, instanța de apel reieșind din comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, precum și importanța procesului pentru cei interesați, a reținut că în speță nu a fost constatată încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, considerînd întemeiate concluziile primei instanțe în acest sens.

La 06 mai 2016, Timoșin Vasilii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie constatată încălcarea dreptului la judecarea în termenul rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o neîntemeiată, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, concomitent fiind încălcate sau aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Afirmă că la dosar există suficiente probe din care rezultă că cauza civilă se examinează pe parcursul a șapte ani și nu este examinată pînă în prezent, deoarece pricina civilă a fost separată intenționat în mai multe procese aparte cu scopul de a ascunde mai multe iregularități la examinarea cauzei.

Cu referire la art. 49 alin. (2) din CPC, consideră că hotărârile neîntemeiate au fost emise de unul și același judecător, fapt ce a fost ignorat și de instanța de apel.

Insistă că au fost falsificate procesele-verbale ale adunărilor generale ale Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 13/1 din 28 mai 2011 și 24 septembrie 2011.

Mai susține că intenționat au fost ignorate depozițiile martorilor, care ar confirma faptul că adunările generale sus enunțate nu au avut loc.

Este de părere că de către instanțele judecătorești au fost încălcate și continuă să fie încălcate termenii rezonabili, inclusiv și cele din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 10 martie 2016, a fost expediată în adresa recurentului Timoșin Vasilii la 28 martie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 17542/4 (f. d. 239, vol. I).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Timoșin Vasilii este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Timoșin Vasilii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Sunt apreciate critic și susținerile recurentului precum că au fost ignorate prevederile art. 49 alin. (2) CPC, or acestea sunt declarative, iar materialele cauzei atestă contrariul (f. d. 207-208, vol. I).

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Timoșin Vasilii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Timoșin Vasilii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Timoșin Vasilii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță